

ПРИБАВЛЕНІЯ ДО ВИЛЕНСКОМУ ВЪСТНИКУ. KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна. ПОНЕДѢЛЬНИКЪ 24-го Апрѣля.

Wilno. PONIEDZIAŁEK 24-go Kwietnia

		Бар. по раздѣ. Фран.		Термом. Реомюра.		Вѣтръ.		Состояніе атмосферы.	
14 дня.	Утро.	27	дюй. 7,1	лин.	+	1,5	СЗ Слабый.	Ясно.	Многія облака.
	По полудн.	27	7,8	—	+	8,0			
	Вечерь.	27	8,5	—	+	4,0			

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

1. Отъ Волинской Палаты Гражданскаго Суда, объявляется въмѣ участвующимъ въ нерѣшенныхъ апелляціонныхъ дѣлахъ лицамъ, по порядку существовавшему за дѣйствіе Литовскаго Статута и Сеймовыхъ постановленій, а именно: Тайному Советнику, Князю Максимилиану Яблоновскому, Князю Карлу Яблоновскому, Антону и Павлу супругамъ Яблоновскимъ, Ротмистру Станиславу Сошовскому, Вацлаву Борею, Графинѣ Ржевуской, Еремѣю 3-й гильдіи купцамъ Зусянамъ, Титулярному Советнику Алексѣю Лазову, Николаю, Константину и Антону Малиновскимъ, наследникамъ Статскаго Советника Роберта Малиновскаго, Рылскимъ, Бердичевскимъ купцамъ мѣщанамъ Ивану, Василию и Егору братьямъ Савельевымъ, Помѣщикъ Фекла Смоляновой, Ружъ Пашаевичевой Помѣщикамъ Ивану-Данилу Воссовичу, Антону Ольшанскому, Фравду Глатовскому, Адаму Просовскому, Графинѣ Юзефѣ Холоневской, Людвигѣ Холоневской, Помѣщикъ Генрихъ Роттермундовой, Ивану Пролигоцкому, Антону Полирусскому, вдовѣ и наследникамъ Викентію Држевецкому, Федору Косшовскому, Саломеи Ворцель, Ивану Тысяевичу, Антонни и Леопольду Рудайскимъ, наследникамъ Помѣщика Викентію Тринальскаго, наследникамъ Иоахима Выровскаго, наследникамъ Еаря Герша Авруха, Фекла и Станиславу Петрушевскимъ, Графу Владиславу Красицкому, Теодору Хойлацкому, Михаилу Поятовскому, Маріаннѣ Гольшевской, Гоноратѣ и Иснатію Гутковскимъ, Станиславу Вродзискому, Фекла Евфимовой, Іосифу Вържицкому, Помѣщикамъ Орлевскимъ, Адаѣ Вашиневской, Отыльдѣ Грохольской, Ивану Красовскому, Князю Идали и Николаю Сапѣгамъ, Францишку и Максимилиану Галецкимъ, Либорію Собанскому, наследникамъ Іосифа - Антонія Домбровскаго, Іосифу Рожятовскому, Розалии Потоцкой и дѣтямъ ея, Артуру и Терессѣ Потоцкимъ, Флоріану Борчевскому, Фадію Пржиборскому, Фадію Рожятовскому, Терессѣ и Сигисмунду Рацборовскимъ, Людвигъ и Давиду Менжинскимъ, Іосифу Прушинскому, Леону и Виктору Рудайскимъ, Графу Генриху Ржевускому, Степану-Феликсу Чайковскому, Клементію Подховскому, Антону Охоцкому, Ивану Пельковскому, наследникамъ Помѣщика Букара Быковскимъ и Вилесинскимъ, наследникамъ Казимира и Пляциды Шаулинскихъ, Еврейѣ Брандѣ Вайнштоковой, Купцу 3-й гильдіи Аврааму Зеленскому, Маріаннѣ и Онуфрию Грабинскимъ, Барону Петру Фовѣ-Буту, Іосифу Мясновскому, Федору Уварову, Екатериѣ Борисовнѣ Уваровой и дѣтямъ ея, Борису Александру, Дмитрію и Маргаритѣ Уваровымъ другимъ наследникамъ Федора Уварова, Генералъ-Маіоршѣ Маріи Колубаніной, Саломеи Краевской, Ивану и Альбиону Русѣцкимъ, Антону Матуевичу, Ивану Верещану, Еврею Зельману Кадусевичу, Фекла, Фердинанду, Викентію и Зеновѣ Завадскимъ, Александрѣ Терещкой, Станиславу Вържонскому, Теодосіи Черкасской, Клементію Рожановскому, Кристофору Мясновскому, Клементію, Гипполиту и Алоизію Лехицкимъ, Маріану Ястржембскому, Меласкимъ, Катеринѣ Калечичкой и дѣтямъ ея, Едельтрудѣ Сарнецкой, Фелиціану Сарнецкому, Михаилу Охицкому, Петру Барановскому, Констанціи, Станиславу Владиславу, Мѣчиславу и Александру Лозинскимъ, Маріаннѣ Куцевичевой и дѣтямъ ея, Северіану Издебскому, Аполону и Станиславу Заленскимъ, Діонизію Макаровичу, Ивану Эйсмонту, Іоаннѣ Вѣрацкой, Антону и Камиліи Хилькевичамъ, Іосифамъ Эйсмонтовой, Богумилу Куцевичу, Клеофасу Макаровичу, Карлу Савицкому, Гіацинтю Плавскому, Камиліи Опоцкой Эдуарду Роману, Князю Евстафію Савгущкѣ, Якову Дроздовскому, Ивану Боровицкому, Людвигу Боховскому; — чтобы они представили въ Палату свои документы съ пе-

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

1. Wołyńska Izba Cywilnego Sądu ogłasza wszystkim mającym udział w niezawyrokowanych appellacyjnych sprawach, zaprowadzonych jeszcze w czasie zachowywanego porządku według Statutu Litewskiego i Sejmowych uchwał, a mianowicie: Rady Tajnemu, Xięciu Maksymilianowi Jabłonowskiemu, Xięciu Karolowi Jabłonowskiemu, Antoniemu i Paulinie małżonkom Jabłonowskim, Rotmistrzowi Stanisławowi Sosnowskiemu, Wacławowi Borejce, Hrabinie Rzewuskiej, żydom 3-ej gildy kupcom Zusmanom, Rady Honorowemu Alexemu Łazowi, Mikołajowi, Konstantemu i Antoniemu Malinowskim, sukcesorom Rady Stanu Roberta Malinowskiego, Ryłskim, Beerdyczowskim kupcom mieszczanom Janowi, Bazylemu i Jerzemu braciom Saweljewym, Obywatelce Tekli Smolanowej, Roży Paszkiewiczowej, Obywatelom Janowi Dunin-Wątowiczowi Antoniemu Olszańskiemu, Franciszkowi Glatowskiemu, Adamowi Prosowskiemu, Hrabinie Józefie Choloniewskiej, Ludwico Choloniewskiej, Obywatelce Henryce Rottermundowej, Janowi Proligockiemu, Antoniemu Poliruskiemu, wdowie i sukcesorom Wincentego Drzewieckiego, Teodorowi Kosszowskiemu, Salomei Worcelowej, Janowi Tyniewiczowi, Antoninie i Leopoldowi Rudnickim, sukcesorom Obywatela Wincentego Trynalskiego, sukcesorom Joachima Wyrzyńskiego, sukcesorom żyda Herszy Awrucha, Tekli i Stanisławowi Pietruszewskim, Hrabieniu Władysławowi Krasickiemu, Teodorowi Chojałackiemu, Michałowi Poniatowskiemu, Maryannie Holszewskiej, Honoracie i Ignacemu Gutkowskim, Stanisławowi Wrodzińskiemu, Tekli Jewfimowej, Józefowi Wierzbickiemu, Obywatelom Orlewskim, Annie Wiszniewskiej, Otyldzie Grocholskiej, Janowi Krasowskiemu, Xięciom Idalii i Mikołajowi Sapiehom, Franciszkowi i Maksymilianowi Haleckim, Liboremu Sobańskiemu, sukcesorom Józefa - Antoniego Dąbrowskiego, Józefowi Roźniatowskiemu, Rozalii Potockiej i jej dzieciom, Arturowi i Teressie Potockim, Floryanowi Borczewskiemu, Tadeuszowi Przyborowskiemu, Tadeuszowi Roźniatowskiemu, Teressie i Zygmuntowi Raciborskim, Ludwice i Danjelowi Menżyńskim, Józefowi Pruszyńskiemu, Leonowi i Wiktoremu Rudnickim, Hrabieniu Henrykowi Rzewuskiemu, Stefanowi-Felixowi Czajkowskemu, Klementemu Polhowskiemu, Antoniemu Ochockiemu, Janowi Pelkowskemu, sukcesorom Obywatela Bukara Bykowskim i Wilesszyńskim, sukcesorom Kazimierza i Placydy Szaulińskich, żydówce Brande Wajnistokowej, Kupcowi 3 ej gildy Abrahamowi Zielenkiemu, Maryannie i Onufremu Grabińskim, Baronowi Piotrowi Von Butowi, Józefowi Mianowskiemu, Teodorowi Uwarowi, Katarzynie Borysównie Uwarowej, i dzieciom jej, Borysowi Alexandrowi, Dymitremu i Małgorzacie Uwarowym i dalszym sukcesorom Teodora Uwarowa, Jenerał - Majorowej Maryi Kolubaniniej, Salomei Krajewskiej, Janowi i Albinowi Rusieckim, Antoniemu Matusiewiczowi, Janowi Wereszczakowi, żydowi Zelmanowi Kadusiewiczowi, Tekli, Ferdynandowi-Wincentemu i Zenonowi Zawadzkiem, Alxandrze Terleckiej, Stanisławowi Bierżońskiemu, Teodozyi Czerkaskiej, Klemenesowi Rożanowskiemu, Krzysztofowi Miasnowskiemu, Klemenesowi, Hippolitowi i Aloizemu Lechnickim, Maryanowi Jastrzębskiemu, Melanskim, Katarzynie Kaleczyckiej i dzieciom jej, Edeltrudzie Sarneckiej, Felicyanowi Sarneckiemu, Michałowi Ochocińskiemu, Piotrowi Baranowskiemu, Konstancyi, Stanisławowi, Władysławowi, Mieczysławowi i Alexandrowi Łozinskim, Maryannie Kuncewiczowej i jej dzieciom, Sewerynowi Izdebakiemu, Apolonowi i Stanisławowi Zalenkim, Dyonizemu Makarowiczowi, Janowi Ejsmontowi, Ioannie Bernackiej, Antoniemu i Kamilii Chilkiewiczom, Julianie Ejsmontowej, Bogumilemu Kuncewiczowi, Kleofasowi Makarowiczowi, Karolowi Sawickiemu, Hiacyntowi Pławskiemu, Kamilii Opockiej, Edwardowi Romanowi, Xięciu Eustachemu Sangusze, Jakóbowi Drozdowskiemu, Janowi Borowickiemu, Ludwikowi Bochowskiemu; — ażeby przysłali do tej Izby swe dokumenta z tranziacjami w ciągu rocznego

реводами въ годовѣй срокъ, считая его со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ и чтобы они пользуясь мѣрою принятого Правительствомъ, для облегченія ихъ въ составленіи апелляціонныхъ дѣлъ, содѣйствовали къ тому сами, представленіемъ въ Палату принадлежности въ назначенный выше срокъ всѣхъ письменныхъ по существу дѣлъ доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ судахъ 1-й степени, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ, каковыя письменныя доказательства тяжущіяся какъ довольные такъ и недовольные рѣшеніями Судовъ 1-й степени обязаны представлять въ Палату на основаніи 1927 Ст. X. Тома Св. Зак. Граж. при обстоятельныхъ прошеніяхъ съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Палата по установленію въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ ревизионную инстанцію, а потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошеній, но по минованіи означеннаго выше годоваго срока, прямо приступить къ разсмотрѣнію и рѣшенію дѣлъ, въ томъ видѣ, въ какомъ оныя тогда окажутся, при чемъ предварить, что если означенные документы съ переводами не будутъ представлены тяжущимися въ палату въ назначенный годовѣй срокъ, то изъ нихъ апелляторы или недовольные рѣшеніями Судовъ 1-й степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что апелляціонныя ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будучи обращены къ надеждѣ исполненію, довольные же стороны, должны будутъ отвѣсти къ собственной своей винѣ, всѣ невыгоды для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣлъ въ Палатахъ по доказательствамъ одной жаждущей стороны и по тѣмъ бумагамъ какія въ Судахъ 1-й степени находились.

Секретарь Соколовскій. (205)

1. Отъ Попечителя Виленскаго Воспитательнаго дома симъ объявляется, что по случаю неваки желающихъ взять на себя постройку, возлѣ сего заведенія деревяннаго забора, на сумму 172 руб. 95 коп. серебромъ, назначенные, были 15-го минувшаго Марта торги; таковыя торги съ узаконенною переторжою будутъ производиться 26 текущаго Апрѣля мѣсяца въ Конторѣ Воспитательнаго Дома, гдѣ во всякое время можно видѣть планъ, смѣтное изчисленіе и ксидіи таковой постройки. — Апрѣля 15 дня 1844 года.

Попечитель Воспитательнаго дома,
Виленскій Вице-Губернаторъ и
Кавалеръ Наврозовъ.

Письмоводитель М. Сырвидъ. (216)

1. Вилейскій Предводитель Дворянства объявляетъ, что Помѣщица Виленской Губерніи Вилейскаго Уѣзда Софія съ фамиліи Гроходскихъ Демейкова, страдающая здоровьемъ по совѣту Лѣкарей намѣрена отправиться за границу въ Германію для пользованія тамошними медицинскими средствами.

Предводитель Любавскій. (203)

1. Вилкомирскій Предводитель Дворянства объявляетъ, что Помѣщица Вилкомирскаго Уѣзда Устинъ Фаддеевъ сынъ, жена его Констанція Криштофорова дочь урожденная Графиня Плятеръ и ихъ дочь Марія Плотуха выѣзжаютъ за границу къ Карльсбатскимъ водамъ для пользованія здоровьемъ срокомъ на полъ года.

Вилкомирскій Уѣздный Предводитель Дворянства и Кавалеръ, Феликсъ Стѣпаній. (207)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

1. На Скоповкѣ въ домѣ Генерала Пинабеля, продается фаяетонъ.
Печ. дозв. Старшій Вил. Пол. Маіоръ Юкавскій. (224)

1. Обри, Парижскій Парикмахеръ, симъ честь имѣетъ извѣстить Почтеннѣйшую Публику, что магазинъ его находится выдѣл на Замковой улицѣ противъ рсмизы, въ домѣ Г. Малевскаго, въ нижнемъ этажѣ; какъ для дамъ такъ и для мужчинъ, находятся тамъ отдѣльныя залы.
Печъ дозв. Старшій Вил. Пол. Маіоръ Юкавскій. (223)

Изъявленіе благодарности Г. Михаилу Ромацкому, Доктору Медицины, учредителю холодныхъ и паровыхъ ваннъ Волынской Губерніи, Новгородъ-Волынскаго Уѣзда, въ городъ Любарѣ, за доставленное имъ ниже подписавшемуся значительнаго облегченія, дѣсятилѣтней моею глухотѣ.

Въ продолженіе дѣсяти лѣтъ сряду, страдаю

terminu, od daty piérwszego opublikowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim, i ażeby korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków dla naszczenia im ulgi w ulczeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swęj strony, przez przysłanie do Izby w ciągu zakreślonego wyżej terminu, wszystkich piśmienonych, stosownie do istoty sprawy, dowodów, jakie złożone były przez nich w czasie procedowania w Sądach 1 ej instancji, jako t: autentycznych aktów wieczystych, obligów, kontraktów, i temu podobnych dokumentów, obok z translacyami na język Rossyjski; jakowe to dowody, tak zadowolone jak i niezadowolone z wyroków Sądów 1-ej instancji procederujące strony obowiązane są przysłać do Izby na podstawie 1927 artykułu X. Tomu Zbioru Praw Cywilnych, przy szczególnych prośbach, z należytem wyjaśnieniem tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe prawa, mając to względzie, że Izba podług przepisanego w Zbiorze Praw porządku, stanowi rewizyjną instancję, a przeto nie będzie od nich potrzebowała żadnych objaśnień lub zarzutów przeciw podanym przez przeciwną ich strony prośbom, lecz po upłynieniu zakreślonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, w tym kształcie, w jakim się na ówczas okaże; przecim zastrzega, że jeżeli rzeczony dokumenta z translacyami nie będą przedstawione do Izby przez strony procederujące, w ciągu określonego wyżej rocznego terminu, tedy appallatorowie czyli niezadowoleni z wyroków Sądów 1-ej instancji, sami siebie narażają na te następstwa, że appellacyjne ich pozwy, jako niewsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, i obżalowane przez nich w tych pozwach wyroki, podane będą do należytego wypełnienia, a dywolone zaś będą musiały przypisać własnej winie wszystkie niepomyślnie dla nich skutki, które mogą wyniknąć w czasie rozstrzygnięcia spraw ich w Izbie z samymi tylko dowodami i daej żalującej się strony, i z temi papierami, jakie się znajdowały w Sądach 1-ej instancji.

Секретарь Соколовскій. (205)

1. Kantor Wileńskiego Domu Wychowania niniejszém ogłasza, że z powodu niejawnienia się życzących wziąć na siebie postawienie około tego zakładu drewnianego parkanu, na sumę 172 rub 95 kop. srebrem, na uprzednio naznaczone targi w dniu 15 zeszłego Marca; takowe targi z przepisany prawem przetargiem będą odbyte w dniu 26 teraźniejszego Kwietnia, w Kantorze Domu Wychowania, gdzie w każdym czasie można widzieć plan, smiętę i warunki takowej budowy. — Dnia 15-go Kwietnia 1844 roku.

Wileński Wice-Gubernator i Kawaler Nawrozow.

Секретарь М. Сырвидъ. (216)

1. Wilejski Marszałek Dworzanstwa ogłasza, iż Obywatelka Gubernii Wilejskiej, Powiatu Wilejskiego, Zofia z Brochockich Domejkowa, za radą Lekarzy ma zamiar wyjechać za granicę do Niemiec dla poratowania zdrowia.

Marszałek Lubański. (203)

1. Wilkomirski Marszałek Dworzanstwa ogłasza, iż Obywatel Powiatu Wilkomirskiego Justyn syn Tadeusza, z żoną Konstancją z hrabiów Platerów i córką Maryą Piotuch, wyjeżdża za granicę do wód Karlsbadzkich, na pół roka, dla poratowania zdrowia.

Wilkomirski Powiatowy Marszałek i Kawaler Feliks Stępani. (207)

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

1. Na Skopówce w domu Jenerala Pinabela, sprzedaje się fajeton.

Druk. pozw. Starszy Wil. Pol. Major Jukawski. (224)

1. A. Obry, Fryzyer z Paryża, ma honor zawiadomić Szanowną Publiczność, że Magazyn jego znajduje się teraz na ulicy Zamkowej przeciwko Remizy w domu P. Malewskiego na dole, dla dam i dla mężczyzn znajdują się tam Salony osobne

Druk. pozw. Starszy Wileń. Policm. Jukawski. (223)

1. Dzięczynne pismo W. Michałowi Romańskiemu, Doktorowi Medycyny i założycielowi zimnych i parowych kąpiel w Gubernii Wołyńskiej, w Powiecie Nowogrod-Wołyńskim w mieście Lubarze, za przyniesienie znacznej ulgi mnie niżej podpisanemu w dzieła zięcioletniej mojej głuchocie.

Cierpiąc od lat dziesięciu głuchotę, która powstała

глухотою, появившеюся послѣ нервической лихорадки, для освобожденія себя отъ сего недуга, я прибѣгала къ совѣтамъ разныхъ медиковъ, и въ продолженіе сей болѣзни, употребила я семдесятъ три рецента, но глухота, какъ бы вопреки медицинскій наукъ, не только не оставила мѣ, но послѣ употребленія почти всякой рецептуры получила все болѣе и болѣе опасный видъ. Наконецъ недугъ этотъ развился до того, что я ни съ кѣмъ не могъ разговаривать, и помню, что блаженной памяти отецъ мой, будучи въ такихъ же лѣтахъ какъ и я, началъ страдать глухотою, которая, не смотря на всѣ старанія и медицинскія пособія, не оставила его до самой кончины: предположилъ было я, что болѣзнь сія должна быть наследственная, и это заставило меня скорбѣть, объ участи четверыхъ дѣтей моихъ, коимъ въ свое время, по мнѣнію моему, угрожалъ сей недугъ, и отъ одной мысли объ этомъ, я приходилъ въ трепетъ, причѣмъ совершенно пересталъ я себя позовать, думая, что вѣтъ уже медицинскіхъ средствъ для освобожденія меня отъ сего несчастія. Между тѣмъ узнавъ я отъ разныхъ лицъ, что въ заведеніи пользованія водою, у Доктора Романскаго, Новгородъ-Волынскаго Уѣзда въ городѣ Любарѣ, многія лица въ разныхъ хроническихъ недугахъ получаютъ облегченіе, рѣшился я прибѣгнуть еще и къ сей методѣ. Въ слѣдствіе сего я прибѣгнулъ въ Любарь, предоставивъ себя непосредственному попеченію Г. Романскаго, учредителя сего заведенія. И вотъ употребивъ около двадцати ваннъ паровыхъ, дождевыхъ, холодныхъ, копельныхъ при особенной рачительности и вниманіи Д. Романскаго, по чувствовалъ я значительное облегченіе въ моихъ страданіяхъ, такъ, что теперь безъ затрудненія могу и бездѣловать въ собраніи. А такъ какъ дѣла мои не дозволяютъ мнѣ болѣе пребывать въ Любарѣ, то я рѣшился продолжать дальнѣйшее пользованіе у себя дома. Оставляя же сіе заведеніе, я не могу не изъявить Г. Романскому чувствительнѣйшей благодарности моею, и умолять передъ публикою о тѣхъ трудахъ и стараніяхъ его, которыя онъ оказываетъ въ пользу страждущимъ. Самъ я былъ свидѣтелемъ, сколько лицъ, страдающихъ ревматизмами, артритизмами, желзвами и разными хроническими болѣзнями, вмѣстѣ со мною пользовавшихся въ семъ заведеніи подъ руководствомъ сего почтеннаго и добродѣтельнаго мужа, получили облегченіе и за симъ совершенное возстановленіе здоровья. —

Простите мѣ, почтеннѣйшій Докторъ, что я безъ вашего вѣдома и воли, осмѣлился посредствомъ сей Газеты упомянуть о вашемъ заведеніи, вашихъ талантахъ и попечительности, и примите слова мои за знакъ искреннѣйшей моею благодарности. 1-го Августа 1843 года, Любарь.

Фаддей Личинскій. (210)

Изъявленіе благодарности Г-ну Михаилу Романскому. Лекарю и Акушеру, основателю холодныхъ и паровыхъ ваннъ въ городѣ Любарѣ, Волынской Губерніи, за излеченіе меня ниже подписавшагося :

Въ продолженіе почти шести лѣтъ, непрерывно страдалъ я хроническимъ насморкомъ, въ продолженіе двухъ лѣтъ артритизмомъ, всего болѣе поражающимъ голову и плечо, какъ лѣтомъ такъ и зимою, и въ продолженіе девяти мѣсяцевъ разбитъ былъ я параличемъ въ хребетной кости и въ мочевомъ пузырѣ, при чемъ лишился чувствительности въ кожѣ по всему тѣлу; отъ чего, кромѣ нестерпимой боли въ бокахъ, приостановилась моча которую не иначе могъ я выпускать, какъ съ сильнѣмъ напряженіемъ, наконецъ обнаружилась сильная боль въ ногахъ съ оцѣнѣлостію, такъ, что, при ужасной боли, не могъ я ни ходить, ни сѣсть въ повозку безъ посторонняго пособія. Въ такомъ состояніи моею болѣзни, прибѣгала я къ совѣтамъ многихъ лекарей, пользующихся даже извѣстностію, кои лѣчили меня ваннами, пивками, шпанскими мухами, и спиртами, при употребленіи при семъ разныхъ лекарствъ и внутрь; но все это только въ началѣ доставляло было нѣкоторое облегченіе, потому же не приносило никакой пользы. По совѣту сихъ же лекарей, обратился я наконецъ къ Доктору Михаилу Романскому, для пользованія гидротпатическою методою, который, принявъ меня въ число своихъ пациентовъ, началъ меня самымъ прилежнымъ и усерднымъ образомъ пользоваться, дѣлая ежедневныя наблюденія, надъ ходомъ моею болѣзни, давая пить воду при соблюденіи умѣренной діеты, предписывая употребленія движенія, по возможности, на открытомъ воздухѣ, и послѣ употребленія

по первовой горячке, для увольненія сія отъ тѣхъ недолгъ, zasięgałem rady różnych Medyków, i w ciągu me-słabości zużyłem siedm dziesiąt trzy recepty, lecz słabość moja, jakby na przekór sztuce lekarskiej nie tyłko mnie nie opuściła, ale za każdą prawie użytą receptą, groźniejszą przybierała postać. Wreście do tego doszła stopnia, że przez żaden sposób z nikim rozmówić się nie mogłem, a pomając na to, że s. p. ojciec mój, w podobnymże będąc wieku jak ja, dostał głuchoty, która po mimo najusilniejszych starań i leków, towarzyszyła mu aż do śmierci, pewny tedy byłem, że słabość moja musi być familijna i najmocniej bolałem nad ozworgiem moich dzieci, którzy następnie po mnie w swym czasie mogą odiedziczyć te cierpienia, a na samo wspomnienie o tém, truchlałem nad mi niemowlętami, kuracyę zaś moję zupełnie zaniechałem, bo zdawało się, że już nie ma dla mnie sposobu wydzwignięcia się z tych cierpień. — Gdy tym czasem słyszac od różnych osob, że w zakładzie wodnym u W. Doktora Romańskiego, w mieście Lubarze, w Powiecie Nowogrod - Wołyńskim, wiele osób w różnych chronicznych cierpieniach odzyskują zdrowie, postanowilem tedy jeszcze tej sprobowac metody, jakoż przybyłem do Lubaru i oddalem się bezpośrednio pod opiekę W. Romańskiego założycielowi tych kąpiel. Po kilkanastu użytych kąpielach, Parowych, Deszczowych, Kocowych, Sedeniowych i Spadowych, przy szczegolnej troskliwości i uwadze W. Romańskiego, jakie skutki każda kąpiel na mnie wywiera, i stosownie do tego ordynowanie onych, we dwa miedzacy uczulem wielką ulgę w moich cierpieniach, że bez trudu w towarzystwie rozmówić się mogę — Gdy zaś interessa moje niepozwalają dluzej mi bawć w Lubarze, więc dalszą kuracyę w domu kontynuować będę. —

Opuszczając zaś ten zakład, nie mogę nie złożyć ci Szanowny Mężu, najczulszej i dozgonnej wdzięczności. Nie mogę także przed publicznością zamieścić tego, ile ten Mąż poświęca starań i trudów swoich, dla przyniesienia ulgi cierpiącej ludzkości — Sam byłem świadkiem, ile osób cierpiących na Reumatyzmy, Artrytazy, Skrufy i różną cierpienia Chroniczne, wraz zenną biorąc kuracyę, pod okiem tego Męża, najlepsze odzyskały zdrowie. —

Daruj Szanowny Doktorze, że pomimo wiedzy i woli twojej, śmiem tym pismem głosić twój zakład, twoje talenta i troskliwości — a racz to przyjąć za dowód prawdziwej mej wdzięczności. — Dnia 1-go Sierpnia 1843 roku w Lubarze.

TADEUSZ ŁAPCZYŃSKI. (210)

1. Podziękowanie W. Michałowi Romańskiemu, Lekarzowi i Akuszerowi, założycielowi wodo-leczebnego zakładu w miasteczku Lubarze, Gubernii Wołyńskiej, za wyleczenie mnie niżej podpisanego.

Od lat prawie sześciu, ciągle byłem cierpiącym na męczący mnie katar Chroniczny. — Od lat dwóch na Artrytyzm najwięcej mnie atakujący w głowę i ramiona, tak w lecie jako i zimie. — Od dziewięciu zaś miesięcy, dotknięty zostałem Paralizem w kolumnę pancerzową i pęcherz moczowy, przytęm dostalem otrętwienia skóry na całym korpusie; od czego, pomimo nieznośnych cierpień bolu krzyżów, uryna mi się zatrzymywała, której oddawać inaczej nie mogłem jak z silnym naprężeniem się, przy czem cierpieniem przykry ból nerwów; na ostatek dostalem silnego bolu w nogach z otrętwialością, taką, że pomimo cierpień ani chodzić ani do powozu wsiąść bez obcej pomocy sam nie mogłem. — W takowej mojej chorobie, zasięgałem rady od nie małej liczby Doktorów nawet wstawionych i za radami dosyć srogo byłem kurowany, kąpielami, piawkami, wizykatoryami, synapizmami, maściami wywołującemi przyszcze i spirytusami, przyjmując przytęm i wewnątrz różne lekarstwa, jakowa kuracya momentalnie tylko nieco w początkach przynosiła mi ulgę; a później już nie robiła pomocy; z rad tychże Doktorów, zainformowany zostałem, abym się udał do metody Hydropatycznej, wodoleczebnego zakładu w Lubarze będącego, pod dyrekcją W. Michała Romańskiego Lekarza; jakowej rady chwyciwszy się przybyłem do W. Romańskiego, którego po wyexaminowaniu przyjął mię w poczet swych pacjentów, w najtroskliwszą kuracyę; jakową kontynuując (podług codziennęj obserwacyi) onego, w różnych przemianach choroby, dawał mi swoje rady t. j. picie przyzodlanej przyłmiernęj dyecie, używanie ruchu o ile można było na wolnym powietrzu a

48 ваннъ паровыхъ, такожде числа (дождевыхъ, холодныхъ при обливаніи холодною же водою, 65 скатныхъ и до 80 обыкновенныхъ, при прикладываніи ежедневно обкладки, церемьяемой по четыре раза въ день, изъ холодной воды къ спинѣ, животу и ногамъ. Въ продолженіе двухъ мѣсяцевъ, я излечился отъ хроническаго насморка, артритизма съ головными припадками паралича въ позвоночной кости и мочевомъ пузыря, получивъ обратно первоначальную легкость въ отдѣленіи мочи, совершенную крѣпость въ ногахъ и надлежащую чувствительность всей кожи, а потому чувствуя себя почти совершенно здоровымъ, и имѣя надобность въ скоромъ возвращеніи имѣю надежду, что и дома, по наставленію Г. Романскаго, буду въ состояніи продолжать гидропатическое леченіе; оставляя съ некоторымъ чувствомъ скорби сіе заведеніе, движимый искреннѣйшею благодарностію къ Романскому, за излеченіе меня въ своемъ заведеніи, благославляя сіе благотѣльное Гидропатическое изобрѣтеніе, не могъ я умолчать обо всемъ вышесказанномъ, и самъ довожу до свѣдѣнія публики посредствомъ сей Газеты, для общаго чтобы тѣ, которые подвержены разнымъ подобнымъ страданіямъ, знала о благотворномъ гидропатическомъ пользованіи Г-на Михаила Романскаго, Лекаря и Акушера въ Любарскомъ заведеніи. — 10 го Августа 1844 года.

И. К. Доманскій. (211)

Изъявленіе благодарности Г-ну Михаилу Романскому, Медику и Акушеру, владельцу заведенія леченія холодною водою въ мѣстечкѣ Любарѣ, въ Волынской Губерніи.

Дочь моя, коей теперь девятнадцать лѣтъ отъ роду, за пять лѣтъ предъ симъ, отъ неизвѣстныхъ причинъ, подверглась тяжкому недугу: она стала чувствовать мучительную боль во всехъ членахъ тѣла, за симъ обнаружилась внутренняя боль горла, съ сильнымъ воспаленіемъ около шеи железы распухла было до того, что она едва могла дышать и пить, не принимая никакой почти пищи; вслѣдъ за симъ присоединилась еще невыносимая боль груди съ сильнымъ кашлемъ; по всему тѣлу обнаружилась желѣзъ, перешедшія потомъ въ язвы съ чернымъ дномъ, чрезвычайно зловонныя; преимущественно же съ лѣвой стороны, ниже уха, сдѣлалась нарость величавою въ два кулака. Будучи въ такомъ состояніи, страдающая лишилась силъ до того, что не могла ходить и слегла въ постель, наконецъ обнаружилась язва въ горлѣ и во рту, голосъ сдѣлался хриплымъ и невнятнымъ, всякая пища или питье, выходила по большей части носомъ; съ кашлемъ отходила сукровица въ большомъ количествѣ. Будучи въ такомъ состояніи, она была лечима разными лѣкарями, въ продолженіе пяти лѣтъ, безъ всякаго облегченія и пособія, что лишило меня всякихъ средствъ и имущества, необходимыхъ для пользованія моею дочерью. Къ счастью, узнала я отъ лица, кои излечились отъ разныхъ болѣзней водою по методу Присница, подъ наблюденіемъ Лекаря Михаила Романскаго, извѣстнаго по своей сострадательности къ бѣднымъ; это заставило меня обратиться къ нему съ моею дочерью за совѣтомъ. И я не обманулась въ надеждѣ; онъ съ чувствомъ состраданія привялъ насъ въ свое попеченіе и сталъ усердно пользоваться дочь мою, не требуя никакого вознагражденія за труды свои. Въ слѣдствіе такого пользованія холодною водою, употребляемою по Присницовой методѣ, внутри и извнѣ, въ продолженіе восьми недѣль мучительный кашель, съ отходящею сукровицею, совершенно прекратился, языкъ какъ въ горлѣ такъ и на тѣлѣ со всемъ сожил, бывшій подъ ухомъ, около шеи нарость необыкновенной величины совершенно исчезъ; теперь, хотя голосъ нѣсколько и хриплымъ, но рѣчь сдѣлалась внятною; аппетитъ возстановился и первоначальныя силы стали возрастаться, словомъ дочь моя совершенно оправилась отъ опаснѣйшей болѣзни, чего не только прочіе пользовавшіеся въ семъ заведеніи, но и Ровенскій Уѣздный Штабъ-Лѣкаръ Погарскій, лечившійся тамъ же, были свидѣтелями. Благославляя методу пользованія водою, столь благотѣльную для страдающаго человечества, и будучи не въ состояніи чѣмъ либо другимъ выразить материнской моею признательности за возстановленіе здоровья моею дочерью, и за оказываемыя намъ благодарствія Лекаремъ Михаиломъ Романскимъ, владельцемъ заведенія въ Любарѣ, симъ письмомъ моимъ посредствомъ Газеты изъявляю ему искреннѣйшую мою признательность и чувствительнѣйшую благодарность. — 1-го Августа 1843 года. Мѣстечко Любарѣ.

Нагдалена Конопкова. (212)

по взицію купели паровыхъ 48, tyleż deszczowych, 6 kocowych tyleż oblewaniem się zimną wodą przy kąpaniu się w wannie, 65 spadowych a do 80 siedzeniowych; nosząc codziennie (odmieniając na dzień po czterech razy) okłady z zimnej wody na krzyżach żołądka i nogach. W przeciagu jakowej dwómiesięcznej mojej kuracji, prawie radykalnie uleczone zostałem z kataru Chronicznego; Artrytyzmu atakującego w głowę i ramiona; z Paralizem mięsnego w kolumnie pancerzowej i pęcherzu; odzyskałem pierwotną prawie łatwość oddawania uryny, władzę zupełną w nogach, i czucie na leżycie na całym ciele skóry. — Przeto, czując się zupełnie prawie zdrowym, gdy przetém interesam moje nagliły mnie do wyjazdu, mając nadzieję, że i w domu podług informacji W. Romańskiego będę mógł przedłużyć Hydropatyczną kuracją, do czasu ustalenia dobrego mego bytu, — z zaśem tedy opuszczając ten zakład, przenikniony jestem najszczerzszemi uczuciami wdzięczności W. Romańskiemu Lekarzowi, za wyleczenie moje w swym wodoleczebnym zakładzie (Błogosławiąc ten zbawienny Hydropatyczny wynalazek dla cierpiącej ludzkości). Składam temuż niniejszém piśmie, moje najobowiązańsze i najczulsze winne podziękowanie. — Oprócz tego, za obowiązek poczynięć podać to do publicznej wiadomości przez Gazetę dla korzyści ogólnego dobra cierpiącej ludzkości; iżby ci, co podobnie cierpią różne słabości, zawiadomieni byli, o tak zbawienną Hydropatyczną kurację pod przewodnictwem W. Michała Romańskiego Lekarza i Akuszerza w zakładzie Lubarskim. Dnia 10 Sierpnia 1843 roku. —

J. K. DOMANSKI. (211)

Podziękowanie Wielmożnemu Michałowi Romańskiemu, Medykowi i Akuszerowi właścicielowi wodoleczebnego zakładu w miasteczku Lubarze Wołyńskiej Gubernii. —

Córka moja teraz lat dziewiętnaście wieku mająca, przed pięć laty z niewiadomych przyczyn, uległa była ciężkiej słabości, bolały ją wszystkie członki ciała; następnie przyłączył się ból gardła wewnętrzny z mocną gorączką, w około szyi pobrzękały tak mocno gruczoły iż ledwie oddychać i pić mogła, nie przyjmując żadnych prawie pokarmów; potem przyłączył się ból piersi nieznośny z ciężkim kaszlem, po całym ciele porobiły się gruczoły, które przechodziły w rany z czarnym dnem nieznośnie woniejące; osobliwie z lewej strony pod uchem gruczoł wzrósł wielkości dwóch pięści. — W takim stanie będąc opadła z sił i ciała do tego stopnia, iż chodzić nie mogąc leżeć musiała w łóżku, nakoniec porobiły się rany w garle i podniebieniu, głos stał się chrypliwym i niezrozumiałym, wszelki pokarm lub napój po większej części przez nos wychodził — z kaszlem wyrzucała ropę krwistą w wielkiej ilości nieznośnie cuchnącą. — W takim stanie będącą różni lekarze, różnemi wewnętrznemi lekarstwami, przez lat pięć bez żadnej pomocy i ulgi traktowali, przez co wyniszczyłam się ze wszelkich sposobów i funduszów do ratunku mojej córki potrzebnych. — Szczęściem dla nas dowiedziałam się od osób, które się wyleczyły z różnych słabości w zakładzie wodnym podług metody Prystnica, pod dyrekcją Lekarza W. Michała Romańskiego, słynącego z miłosierdnych uczynków dla biednych; czym powodowana, udałam się i ja z córką moją po radę. — Nieomyślnym się w nadziejach naszych, przyjął nas litościwie w swoją pieczołowitą opiekę i moją córkę w najtroskliwszą kurację, nie wymagając żadnej nagrody za swoje trudności. — Skutkiem takowego leczenia zimną wodą zewnątrz i wewnątrz używaną, podług metody Prystnica, w przeciagu ośmiu tygodni dręczący kaszel, z wyrzutem krwistej ropy zupełnie nastął, rany tak w garle jako i na ciele doskonale pogoiły się; ów gruczoł był pod uchem koło szyi nadzwyczajnej wielkości, zupełnie się rozszedł; Głos teraz ma acz nie o chrypliwym, jednak mowę ma zrozumiałą; wrócił się apetyt i siły pierwotne, ciała nabrała, słowem, zupełnie wyzdrowiała z najniebezpieczniejszej choroby; czego nie tylko pacjenci, ale i Powiatowy Rówieński Sztab-Lekarz Poharski, leczący się w tymże zakładzie, byli naoczniemi świadkami i leczenia się i wyzdrowienia mej córki. — Błogosławiając metodzie wodoleczenia tak dobroczynnej dla cierpiącej ludzkości, a nie mogąc niczem okazać myjej macierzyńskiej najczulszej wdzięczności, za uzdrowienie córki mojej i odbierane dobrodziejstwa od W. Lekarza Michała Romańskiego właściciela wodoleczebnego zakładu w Lubarze, tym piśmie moim przez Gazetę, składam Jemu winne i najczulsze podziękowanie. — 1843 roku miesiąca Augusta 1-go dnia, Miasteczko Lubar.

MAGDALENA KONOPKOWA. (212)